

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 745. Renunciatio hæreditatis quid sit, & quotuplex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

ut Struv. in ff. de acquir. vel omit. vel ut Lauterb. §. 36. qui eam suo jure acquirere possunt, id est, quibus ea delata. l. 18. ff. eod. liquidem juxta dicta hereditas delata dicitur ei, qui mortuo illo, de cujus hereditate queritur, statim potest eam, si vult, adire & acquirere, vel repudiare. Sic itaque eam repudiare nequeunt, qui juris sibi competentis seu delationis scientiam non habent; cum nemo jus, quod sibi competere nescit, remisisse censetur. Arg. l. 12. de novat. l. 9. de transact. Gail. l. 2. obs. 4. n. 2. §. 77. num. 5. Muller. l. c. th. 35. lit. n. Item furiosi, nisi pro tempore lucidi intervalli. l. 9. c. qui testam. fac. poss. utpote pro quo omnia, quæ sana mentis homo agere, & quoslibet contractus celebrare possunt. l. 39. de jud. L. penult. de curat. furios. Item prodigus, utpote cujus, cum furioso comparatur per l. 1. §. 40. de R. j. consensus de amittendo & diminuendo ne quidem naturaliter est validus, ut Muller. in ff. acquir. th. 35. lit. d. cum Hahn. ad Wesenb. de pactis. num. 5. v. prodigi. Idem pupillus sine tutore. l. 5. c. de repud. hered. utpote qui licet pubertati proximus per naturam consensum aliquem habere possit, ob hujus tamen infirmitatem lege jus suum remittere prohibetur. pr. Inst. de auth. tutor. Item minor sine curatore, si quem habet. l. 28. ff. de pactis. §. l. 22. c. eod. Muller. l. c. lit. 2. qui tamen carens curatore repudiare potest hereditatem. Struv. ibid. quamvis per restitutionem in integrum retractare possit. Arg. l. 3. c. de rest. in integ. Covar. var. resol. c. 5. num. 3. Zoëf. ad ff. de minor. num. 33. Item filisfamilias in præjudicium patris, & contra; ut & servus in præjudicium domini Struv. & Muller. l. c. lit. d. Lauterb. §. 36. cum per l. 133. de R. j. conditio patris & domini per liberos & servos melior fieri possit, non deterior. Item tutores & curatores soli. l. 28. ff. de pactis, quamvis id possint quandoque autoritate Magistratus l. 14. de prad. & al. reb. minor. idque maximè quò ad personas illustres, ut ait Muller. l. c. lit. d. cum Gail. l. 2. obs. 72. n. 8. per l. 12. §. 2. §. l. 13. de administ. tutor. Item procuratores simplices. Muller. l. c. lit. n. secus est de procuratore in rem suam, seu cui in proprium commodum commissa sunt aliena negotia. l. 33. §. fin. de procurat. Hahn. ad Wesenb. cit. eod. n. 3. quippe in quem translatum omne jus, ut ipse actionibus inde competentibus in suam utilitatem experiri possit. Arg. l. 55. de procurat. l. 17. §. fin. de jurejur. Idem est de procuratore instructo mandato speciali ad repudiandam hereditatem. cit. l. 17. §. l. 34. §. 1. eod. Muller. cit. l. 1. in fine.

2. Resp. ad secundum: sic etiam regulariter loquendo, qui semel adit hereditatem, eam deinde repudiare nequit, & aditionem rescindere seu revocare. §. 5. Inst. de hered. qual. l. 3. §. seq. c. de repud. hered. idque etiam si cum beneficio inventarii adierit. Arg. cit. §. 5. l. 5. c. de O. & A. Carpz. l. 3. resp. 73. num. 3. §. 13. Muller. l. c. th. 32. lit. a. quæ ratione, quia non censetur repudiata hereditas, quia adhuc nulla erat hereditas, dum quis ante mortem testatoris expressè dixit, se nolle adire hereditatem, potest post mortem testatoris eam liberè adire. l. 94. ff. de acquir. De cætero excipitur minor, qui postquam juvenili levitate ductus hereditatem adiit damnosam; hic enim per restitutionem in integrum juvatur. §. 5. Inst. de hered. qual. §. 5. de minor. quamvis autem majorem 25. annis contra aditâ hereditatem restitui non posse, censeant Christian. decif. Belgic. vol. 4. decif. 213. n. 142. §. seq. Fab. in cod. de jure delib. def. 7. Quidò Papa. g. 473. n. 4. & DD. communiter, cum imputare sibi debeat, quòd

hereditatem damnosam adierit, eundem tamen justo errore & ignorantia lapsum adeundo hereditatem primo aspectu lucrosam, quam etiam quilibet paternam familias talem judicasset & adivisset, postea tamen inventam plenam ære alieno & litibus tententem restitutionem in integrum exaudiendum, quam æquitati & juri convenientissimum, Arg. cit. §. 5. §. l. 1. §. ult. ff. ex quib. caus. major. censeant Rebuff. ad const. reg. a. 1. gl. 1. n. 32. Bardil. de adit. hered. th. 58. Vinn. Oddus & c. & in genere posse heredem suum post abstentionem & recusationem factam paternam hereditatem adire, asserit Lauterb. th. 40. cum hac tamen distinctione ex L. fin. c. de rep. & abstent. hered. ut in casu, quo hereditas integra in suo statu, filius, non tantum durante minorennitate, sed etiam post eam per integrum septennium possit petere restitutionem; si majorennis, per triennium hereditatem adire, & recusationem suam revocare in casu verò alienatæ hereditatis minor possit petere restitutionem, non major. juxta l. 24. §. 2. ff. de minor.

3. Resp. ad tertium: repudiata semel hereditate, eadem postea adiri nequit. l. 4. c. de repud. hered. Struv. l. c. th. 34. cum ad renunciata non detur regressus. l. 14. de adit. edit. Carpz. p. 3. decif. 219. n. 11. Besold. conf. 49. n. 150. Berlich. p. 2. concl. 22. n. 59. Coler. de process. execut. p. 1. c. 6. n. 65. Sic itaque hæres hac contraria destinatione statim semel pro semper amittit jus acquirendi hereditatem; eaque vel substitutis, vel jure accrescendi cohæredibus, aut ab intestato venientibus defertur. §. 5. Inst. de bonor. possess. Lauterb. §. 38. Excipitur hic iterum minor, qui ex levitate hereditatem repudiavit, qui restituitur aliquando à pratore ut eandem adire liceat. l. 24. §. 2. de minor. Vinn. ad cit. §. 5. Inst. Oddus de rest. in integ. p. 2. q. 62. a. 2. Muller. cit. th. 32. lit. a. Potest tamen is, cui ex pluribus capitibus defertur hereditas, repudiata ex uno capite adire & suscipere ex alio. Sic si hæres institutus in testamento quâ talis repudiavit hereditatem, non prohibetur eam adire ut legitimus, seu ut sibi ex lege debitam. l. 17. 70. 77. ff. de acquir. Lauterb. Muller. LL. cit. Brunem. ad cit. l. 17. modò tamen repudiatio ex uno capite non fuerit ita comparata, ut præjudicet alteri. v. g. si hæres ut legitimus primo loco repudiaverit hereditatem, sciens se institutum esse, tunc enim utramque successionem tam testamentariam quàm legitimam repudiassè censendus est; quia hereditas certo ordine defertur, & legitima ante testamentariam repudiari nequit. AA. citati per cit. l. 17. nisi tamen, ut addit Lauterb. citans Brunem. ad l. 13. de jur. delib. ratio repudiationis generalis fuerit addita: quia v. g. hereditas, utpote multo ære alieno gravata, mihi non est utilis.

Quæst. 745. Renunciatio hereditatis quid & quotuplex sit?

1. Resp. ad primum: renunciatio hæc est cessio seu remissio juris, quòd quis habet aut habere potest ad hereditatem, tam etsi enim jus quærendum seu solum futurum non sit in bonis nostris, nec valeat de eo dispositio Arg. l. 2. c. de donat. spes tamen, quam ad jus futurum habemus, in pactam deduci potest. Arg. l. 3. de donat. l. 1. c. de pactis.

2. Resp. ad secundum: varia est renunciatio hereditatis, pro ut nimirum sit vel inter duos desuper patricentes; item pro ut sit de hereditate tertij; vel in genere renunciando omni hereditati, undecunque ea haberi potest; vel in specie hereditati alicujus certæ personæ. item prout renunciatur vel hereditati nondum

dum delata; seu potius spei de ea deferenda; vel jam delata. quæ posterior coincidit cum repudiatione, de qua actum *proced. 99.* Item prout fit in favorem tertii, vel simpliciter in favorem nullius. Item prout fit simplice voluntate solius renunciantis, & sine consensu alterius, vel cum consensu alterius per modum pacti vel conventionis. ita ferè Reiffenst. *h. t. n. 533.* cum Galerat. *de renunc. l. 1. c. 8. n. 6. & seq.*

Quest. 746. An & qualiter valeat renunciatio hereditatis future alicujus adhuc viventis.

1. **R** Esp. Primò : valet & licita est, etiam jurata, renunciatio & conventio circa hereditatem alicujus incerti viventis adhuc, seu in genere, etiam facta in favorem tertii. v. g. his verbis : Renuncio & cedo tibi hereditatem omnem, quæ mihi aliquando à quocunque obventura est. *Molin. de 7. & 7. Tom. 2. d. 412. & 579.* Sanch. *L. 7. moral. c. 2. n. 31.* Laym. *L. 3. tr. 5. c. 7. num. 3.* cum communi. Arg. *L. ff. pro socio.* ex ea ratione; quia istiusmodi renunciatio; cum nullius certi hereditas specificetur, non continet periculum voti captandæ mortis, ob quod aliàs jura prohibent renunciations & conventiones in favorem tertii super hereditate futura viventis. Quin etiam valet & licet talis renunciatio & conventio super hereditate certi alicujus adhuc viventis, ubi is in eam conventionem consenserit, & hunc consensum suum ad mortem usque non retractavit. quia, cum prohibitio talis renunciationis sit inducta in favorem viventis illius, potestis consentiendo renunciare huic favori suo. *Menoch. conf. 1. n. 166.* Laym. *l. c.* Torre. *de pact. futur. succes. l. 1. 29. n. 1.* cum communi juxta expressum textum. *L. fin. c. de pact.* Atque ita valet conventio, quæ liberi de futura patris viventis hereditate, eo sciente & consentiente ita disponunt seu paciscuntur : si dederis mihi mille florenos, cedo tibi & renuncio omnem hereditatem paternam mihi aliquando obventuram; vel si quis gratis sic renunciet : cedo in favorem hujus vel illius hereditatem paternam aliquando obventuram. *Reiffenst. h. t. num. 536.* modò tamen dictus consensus illius, de cujus hereditate agitur, adsit, dum sit renunciatio, ita ut non sufficiat, illum subsecutum rati haberi. *Torre. l. c. num. 39.* Bolognet. *ad L. fin. c. de pactis. num. 46.* Merend. *controv. l. 1. c. 18. num. 17.* & alii quos citat & sequitur *Reiffenst. h. t. num. 538.* tamen enim rati habitio retrotrahatur & mandato comparetur juxta *c. rati habitioem. de R. 7. in sexto.* Adeoque efficiat, ut actus præteritus habeatur pro valido, hoc tamen solum locum habet ubi actus cedit in solum præjudicium consentientis; non verò, ubi cedit in præjudicium tertii, vel est contra bonos mores, uti contingit in præsentem. Unde etiam licet is, de cujus hereditate agitur, ab initio facere possit, ut fiat sine delicto vel injuria, non tamen per consensum ex post secutum facere possit, ut actus talis non fuerit factus sine delicto, vel desinat esse delictum. Sufficere nihilominus consensum subsecutum, si renunciatio à principio facta expressè sub rati habitioe illius, de cujus hereditate agitur, bene dicit *Reiffenst. num. 539.* Necesse quoque est, ut dictum in *resp.* talem consensum perseverare ad mortem consentientis. dubium enim non est, quin talis consensus etiam jurato de non revocando illum præstitus, revocari valide, licet non sine perjurio, possit cum effectu, nimirum, ut tali revocatione facta, renunciatio omnino infirmetur. *Sanch. l. c. n. 18.* Alciat.

ad L. fin. de pactis. An verò hic consensus necessariò debeat esse expressus, an sufficiat tacitus, in eo non conveniunt AA. posterius cum aliis tenet *Sanch. l. c. n. 11.* Prius *Merlin. de pignor. l. 1. q. 40. num. 1.* Bolognet. *l. c. num. 46.* Flam. *Parif. & alii,* quos citat & sequitur *Reiffenst. num. 540.* eò quòd velint tacentem non haberi pro consentiente, dum agitur de præjudicio tacentis, quod tamen ad summum videtur verum, dum interior voluntas seu consensus nullo facto extero proditur.

2. *Resp.* Secundò : renunciatio vel conventio circa hereditatem unius vel plurium viventium in specie sine hujus vel illorum consensu in favorem alterius est nulla & invalida. ira communis juxta clarum textum. *L. fin. c. de pact.* ubi & ratio additur : nimirum quia istiusmodi pactiones odiosæ videntur, & plenè tristissimi exitus, & contra bonos mores. & hæc, etiam si talis renunciatio juramento confirmata, ut habet communissima, quam tenent *Bolognet. l. c. num. 59.* Bald. *in c. ad nostram de jurejur.* Fachin. *L. 8. c. 72.* Tholof. *syntag. jur. univ. l. 41. num. 13.* Sanch. *l. c. n. 33.* Laym. *L. 3. tr. 5. c. 7. n. 3.* Galerat. *de renunc. l. 3. c. 2. num. 60. & c.* quia juramentum præstitum contra bonos mores non est obligatorium. *Reg. 58. de Reg. 7. in 6.* adeoque actum ideo nullum, quia est contra bonos mores vel jus naturale. *§. sed naturalia. Inst. de jure nat. gent. & civil.* vel quia est in præjudicium tertii. *c. 28. de jurejur.* non reddit validum. multòque minus id faceret consuetudo, si alicubi vigeret, utpote contra jus naturale & foveans peccatum. *c. fin. de consuetud.* unde dum *c. 2. de pact. in 6.* universaliter dicitur, per juramentum convalidari actus aliàs de jure nullos, id intelligendum de actibus jure nullos aliunde, quàm quia sunt contra bonos mores, vel quia foveant peccatum. Dum tamen aliqui in hoc casu præbent consensum, alii non, quia absentes sunt, renunciatio valida est respectu consentientium, invalida quò ad alios; quia est in materia separabili, & utile per inutile non vitiatur. *Reiffenst. num. 545.* cum *Torre. l. c. L. 2. c. 5. n. 67.*

Quest. 747. An & qualiter talis renunciatio heredis noceat ejus heredibus, quibus aliàs hereditas obventura. & qualiter interpretanda, ad quæ & quousque se extendat, & quando expiret renunciatio.

1. **R** Esp. Ad primùm talis renunciatio, quæ v. g. filia accepta dote (quæ aliàs non impedit, quò minus dotata adhuc succedat, cum pater teneatur dotare filiam juxta *L. fin. de dotis promiss.*) valide resignat seu renunciat expressè hereditati pro se & heredibus, juxta valde probabilem, quam tenent *Surd. l. 1. conf. 133. num. 11. & 12.* *Decius. conf. 118. & in L. pactum. dotal. de collat.* alique citati à *Fachin. l. 3. c. 23.* ex ea ratione, quòd quis quò ad bona & jura sua possit obligare hæredes, & consequenter si ita expressè paciscitur mater, nocet liberis & hi acquiescere debent. Non tamen nocet liberis, si in renunciatione nulla sit factio mentio eorum, matre ante avum & aviam eorum mortua. *Bart. in L. qui superstit. ff. de acquir. Covar. in c. quamvis. de pactis. in 6. p. 3. §. 2. num. 4.* Fachin *l. c.* Azor. *Tom. 2. c. 28. num. 13.* *Carpz. p. 3. c. 35. d. 11. & alii,* quos citat & sequitur. *Reiffenst. num. 547.* contra *Surd. l. c. & Molin. d. 579. num. 4.* hoc nixos fundamento, quòd per hoc, quòd filia ante patrem & matrem suam mortua, adeoque exclusa ab omni